

ZDRAVÍ A KRÁSA 11. 10. 2013

Homeopatie

Nemoci dle homeopatie vznikají narušením jemných energií, oživujících naši fyzickou i psychickou stránku. V evropské tradici se těmto nehmotným...

Homeopatie a její náhled na nemoci

Nemoci dle homeopatie vznikají narušením jemných energií, oživujících naši fyzickou i psychickou stránku. V evropské tradici se těmto nehmotným energiím říká vitální síla, v čínské medicíně čchi a v indické prána. Homeopatie upravuje proudění vitální síly tak, aby se nám navrátilo zdraví a dlouhodobé nemoci zmizely. Je třeba pravidelně docházet k **homeopatovi**, který vybere taková léčiva - **homeopatika**, která jsou pro daného jedince a jeho druh onemocnění nejvhodnější.

Homeopatie není jen léčivo, ale i životní filozofie

Klasikové homeopatie - Hahnemann, Kent, Hering a mnozí další - založili a rozvinuli obor, který je dnes podle Světové zdravotní organizace WHO druhou nejrozšířenější léčebnou metodou ve světě. Na prvním místě je tradiční čínská a indická medicína. Homeopatie je tedy neobyčejně významnou součástí života moderního člověka a ovlivňuje život velmi mnoha lidí. Homeopatie není totiž jen léčivo, pilulka nebo recept jak vyléčit nemoc, není jen něčím na co pomyslíme v případě nejvyšší nouze, když jiné léky selhaly. Je to i filozofie a specifický pohled na člověka, jeho život a nemoc. Homeopatie dnes není jednotnou teorií, ale má **mnoho směrů** a škol.

První doložené použití homeopatických léků k prevenci nemocí užila metoda známá jako **Homeoprofylaxe** a bylo to v roce **1801**. Hahnemann, zakladatel homeopatie sepsal v tomto roce

článek **Léčba a prevence spály**. Popsal v ní své úspěchy při léčbě pacientů se spálou při použití léku Belladonna 30. Tento lék užíval také v prevenci infekcí.

Původ výrazu homeopatie

Výraz homeopatie je odvozen ze dvou řeckých slov **homol** (stejný, podobný) a **pathos** (nemoc, vášeň, bolest). Základním teoretickým i praktickým východiskem homeopatie je zákon podobnosti – similia similibus curantur – **podobné se léčí podobným**. Znamená to, že látka, která je schopná vyvolat určité onemocnění či symptomy u zdravého člověka, je schopna je u takto nemocného člověka také vyléčit.

V současnosti užívá metody homeopatie mnoho lékařů i léčitelů. Přístup tradičního lékařství k homeopatické léčbě se v jednotlivých zemích liší. V Itálii smí provozovat homeopatii pouze lidé **s lékařským vzděláním**, zatímco ve Švédsku je lékařům homeopatie **zapovězena**.

Historie homeopatie

Prvopočátky homeopatie můžeme nalézt již u **Hippokrata**, ten hlásal, že podobní činitelé, kteří nemoc vyvolávají, ti ji také léčí. K obdobným závěrům dospěli i lékaři Galénos a Paracelsus. O homeopatii jako takovou, jak ji dnes známe, se ale zasloužil především německý lékař **Hahnemann** (1755-1843). Na univerzitě v Lipsku vystudoval medicínu a chemii, avšak když začal léčit, používal zcela jiných postupů, než tomu bylo v té době zvykem. Mezi tehdejšími lékaři měl mnoho odpůrců, avšak úspěšně se mu podařilo odstranit obavy z vedlejších účinků homeopatik změnou přípravy léčiv.

První kniha o homeopatii

V letech 1811 – 1821 vydal první, šestidílnou **Materii Medicu** neboli **Čisté učení o lécích**, kde velmi podrobně rozepsal 166 druhů léků. Za jeho největší dílo bývá považována kniha **Organon léčebného umění**. V době smrti Hahnemanna bylo již jeho učení rozšířeno téměř po celém světě. V průběhu 19. tého století patřili zřejmě k nejvýznamnějším lékařům homeopatici Constantin Hering a James Tyler Kent.

První homeopatická nemocnice

První homeopatickou nemocnici založil **Frederick Quin**. Homeopatie byla zatlačena do pozadí po objevu prvních antibiotik. Ke slovu se opětovně dostává v 50. letech 20. tého století. **V České republice** se znovu vyvíjí až od roku 1989, neboť v roce 1950 byla **režimem zakázána**. Velice oblíbená je homeopatie ve Francii, Anglii, ale i v asijských zemích a Americe.

Homeopatika

Homeopatické přípravky se připravují ze surovin živočišného, rostlinného i minerálního původu nebo může jít o tzv. **bioterapeutika**, tedy o produkty vlastního lidského organismu. Homeopatika mohou být i syntetická. Používají se vysoce ředěné (tzv. potencované) látky, které ve vyšší dávce u zdravého člověka vyvolávají příznaky podobné těm, jaké má léčená choroba - **princip minimální dávky** a **princip podobné léčí podobné**. Stupeň zředění je poměrně vysoký. Účinnost metody ani fungování jejích principů nebyly spolehlivě vědecky prokázány a jde tedy z tohoto úhlu pohledu o **kontroverzní metodu** léčby.

Výroba homeopatik má 2 základní principy

Při výrobě homeopatických léčiv by měly být splněny dva principy, kterými jsou **pravidlo podobnosti** a **pravidlo potenciace**. V případě některých specifických postupů bývá dodrženo pouze jedno z pravidel, je tomu tak např. u bioterapeutik, kde se využívá pouze potenciace homeopatika. Výroba sleduje homeopatický lékopis, kdy v ČR vycházíme z Evropského lékopisu nebo Českého lékopisu.

Při zpracování surovin se nejdříve suroviny upraví, poté se z nich vyrobí potenciováný meziprodukt a z něho potom finální homeopatické léčivo.

Živočišná a rostlinná homeopatika

Z rostlin a živočichů se připravuje jako meziprodukt nejdříve **matečná tinktura**. Tinktura se připraví macerací, perkolací nebo výjimečně smísením rostlinných šťáv a lihu. Suroviny se rozdrtí nebo se z nich vylisuje šťáva. Prášek nebo šťáva se **smísí s etanolem** a nechá se macerovat po dobu několika dní. Poté se směs vylisuje a tekutina zfiltruje.

Po této úpravě následuje **potenciace** čili **dynamizace meziproduktů**. Díky tomuto postupu vymizí nežádoucí účinky a prohloubí se účinky terapeutické. Z neúčinných látek se dynamizací získávají přípravky homeopaticky účinné. S každým stupněm potenciace je následný léčebný efekt hlubší.

Homeopatika v granulích, globulích, tabletách, ampulkách, kapkách i injekcích

Hotová účinná homeopatika se upravují do nejrůznějších lékových forem. Nejobvyklejší jsou nejspíše granule a globule, což jsou kuličky složené z mléčného cukru a sacharózy. Kuličky se navlhčí lihem a poté se suší na vzduchu. Obvykle bývá v jedné tubě 75 - 80 granulí nebo 200ks globulí. Vyrábějí se i tablety, ampulky k vypití, injekce, nosní a oční kapky, čípky a masti.

Expirace homeopatik

U homeopatických přípravků se očekává **vysoká stabilita**. Tyto přípravky mívají **dobu použitelnosti 5 let**. Energetická informace v homeopatiku může být zničena pouze rentgenovým zářením, světlem, teplem.

Podávání a užívání homeopatik

Pro správný výběr homeopatika je nezbytné, abychom zjistili, kterého **orgánu** se dané onemocnění týká. Je třeba charakterizovat a **odlišit bolest** a její typ. Pokud je to možné, snažíme se také zmapovat a vypořádat, jak se bolest mění, zda slabne, zesiluje, pulzuje a podobně. Poté, co je zjištěn správný přípravek, je nutné zvolit také **odpovídající sílu** - dekoncentraci homeopatika.

Jak ředit homeopatika a jak je kombinovat s jídlem

Čím výraznější příznaky onemocnění se objeví, tím více zředěný přípravek bychom měli k léčbě užít. Dávkování homeopatik není závislé na věku ani hmotnosti klienta. Přípravek se podává minimálně 15 minut před jídlem a 15 minut po jídle, ústa by měla být čistá. Při léčbě není vhodné užívat silné aromatické látky, jako jsou káva a mentol, fluorované zubní pasty, kafr a podobné. Granule se v předepsaném počtu nechají volně rozplynout v ústech.

Účinek homeopatik

Homeopatika jsou vhodná k léčbě akutních onemocnění. Čím bouřlivěji nemoc probíhá, tím rychleji se účinek homeopatik vyčerpá. Ústup nemoci bychom měli zaznamenat do dvou dnů od požití. Při léčbě dlouhodobých stavů se homeopatika podávají obvykle jednou týdně nebo jednou za dva týdny. Homeopatika předepisuje **homeopat**, který při vyplňování homeopatického chorobopisu probírá jednotlivé orgány těla nemocného od trávicího ústrojí přes smyslové orgány, pohybový aparát a nervový systém. Zabývá se také otázkami klientova celkového zdravotního i duševního stavu, chuti na jídlo, žízni, vztahu k práci, potřeby lásky a přátelství.

Léčba chronických nemocí homeopatiky chvíli trvá

U chronických onemocnění, kterými pacienti trpí měsíce či roky, je potřeba trpělivosti. Nemoc nemůže zmizet za několik dnů, ale homeopatická léčba směřuje k opravdovému vyléčení a ne k pouhému momentálnímu vymizení nějakých dílčích potíží. Z tohoto důvodu bývá i pomalejší.

Homeopatie umožňuje odstranit velké množství potíží, které současného člověka běžně trápí a zatěžují, jedná se např. o celoroční **alergické rýmy** či projevy stresu, úzkostí nebo nervozity. Homeopatika je možné používat nejen k léčbě samotné, ale i k prevenci různých onemocnění. Možnosti jejich použití jsou velmi rozsáhlé. Tam, kde již závažný chorobný proces probíhá a není možné klasickou léčbu a klasické léky vysadit, lze homeopatií alespoň zmírnit zátěže způsobené vedlejšími účinky užívaných klasických léků a celkově tak vylepšit kvalitu života klienta.

Homeopatie jako "ekologická" léčba

Homeopatii lze chápat jako alternativní léčbu, ekologické léčení našeho organismu. Její nedílnou součástí je nejen její léčebné působení, ale i její preventivní působení. Udává do chodu ozdravné procesy člověka, které jsou v nás mnohdy potlačené. Léčba za pomoci homeopatie uvádí do rovnováhy a zlepšuje nejen **fyzický stav člověka**, ale i jeho **psychické naladění**, neboť homeopatie tyto dvě složky a kvality života neodděluje (ačkoliv i v tomto ohledu můžeme v homeopatických přístupech shledávat jisté odlišnosti, např. v přístupu školy francouzské a anglické).

Skeptické názory - homeopatie rovná se placebo?

Spor mezi stoupenci klasické medicíny a homeopaty je zřejmě nekončící. Podle mnohých autorů zabývajících se klasickou medicínou je homeopatie nevědecká a člověku od problémů nepomůže. Na straně druhé stojí homeopaté a výrobci homeopatických léků, kteří se zastávají homeopatie jakožto disciplíny vědecké, která má plné právo své existence na poli biotechnologické medicíny.

Úspěšnost homeopatické léčby zřejmě nespočívá jen v samotných lécích, ale i osobnosti homeopata a celostním přístupu k zdravotním obtížím klienta. Dokud nebude biotechnologická medicína schopna nabídnout takovýto přístup svým pacientům, pak jejich boj s homeopaty zřejmě nikdy neustane.